

kostel

Panny Marie Pod řetězem

občasník, informace...

ÚNOR L.P. 2015

Sapientia Cordis – „Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“ (Job 29, 15)

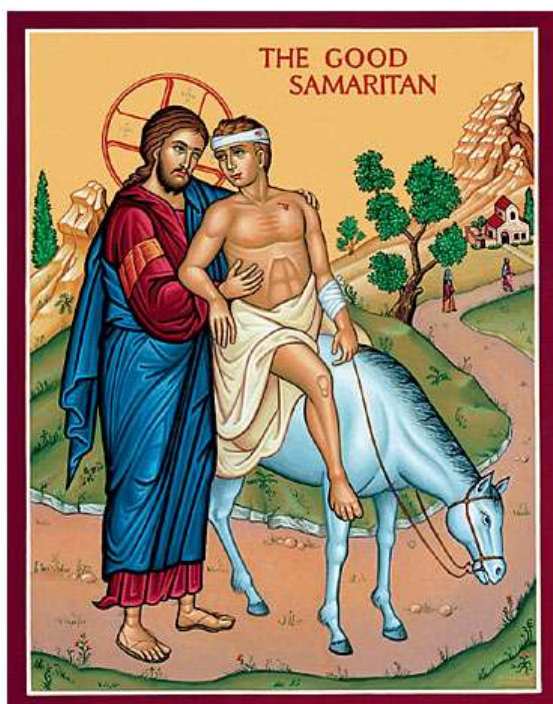
*POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA
U PŘÍLEŽITOSTI XXIII. SVĚTOVÉHO DNE NEMOCNÝCH 11. ÚNORA 2015*

Draží bratři a sestry,

u příležitosti XXIII. Světového dne nemocných, který ustanovil svatý Jan Pavel II., se obrácím na vás všechny, kdo snášíte tíhu nemoci a různým způsobem jste spojeni s trpícím tělem Kristovým, i na vás, pracovníky a dobrovolníky v oblasti zdravotnictví.

Téma letošního roku nás vyzývá k meditaci o větě z Knihy Job „Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“ (29,15). Chtěl bych k němu přistoupit z pohledu „*sapientia cordis*“, moudrosti srdce.

1. Taková moudrost není teoretickým a abstraktním poznáním nebo plodem úvah. Podle toho, jak ji popisuje svatý Jakub ve svém listě, je především „čistá, dále pokojná, shovívavá, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká“ (3,17). Je tedy *postojem, který vliil Duch Svatý do mysli a do srdce toho, kdo se dokáže otevřít vůči utrpení druhých a poznává v něm Boží obraz. Přijímáme za svoje zvolání žalmu „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce“ (Žalm 90,12). V sapientia cordis, jež je Božím darem, můžeme vidět souhrn plodů Světového dne nemocných.*

2. *Moudrost srdce znamená sloužit bratřovi. V Jobově řeči, která obsahuje slova „slepému jsem byl okem a kulhavému nohou“, se zdůrazňuje rozměr služby potřebným prokazované tímto spravedlivým mužem, jenž se těší autoritě a zaujímá důstojné místo mezi staršími města. Jeho morální velikost se projevuje službou chudému, který žádá o pomoc, jakož i péčí o sirotka a vdovu (verše 12-13).*

Kolik křesťanů i dnes prokazuje nikoli slovy, ale životem zakořeněným v ryzí víře, že jsou „slepému okem“ a „kulhavému nohou“! Jsou to lidé, kteří stojí nablízku nemocným, když potřebují stálou péči a pomoc při umývání, oblékání i jídlení. Zvláště když se tato služba prodlužuje v čase, může se stát namáhavou a zatěžující. Je poměrně snadné sloužit pár dní, ale je obtížné pečovat o člověka po celé měsíce anebo dokonce roky, i když on už ani není schopen poděkovat. A přece, jak velká je to cesta k posvěcování!

V takových situacích lze počítat se specifickou blízkostí Pána a zároveň to představuje mimořádnou podporu církvi při jejím poslání.

3. *Moudrost srdce znamená být s bratrem.* Doba strávená v blízkosti nemocného je posvátným časem. Je to chválení Boha, jež nás připodobňuje obrazu jeho Syna, který „nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny“ (Mt 20,28). Sám Ježíš řekl: „Já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží“ (Lk 22,27).

S živou vírou prosme Ducha Svátého, aby nám dal milost chápat toto často tiché doprovázení, při němž jsme vedeni, abychom věnovali svůj čas sestrám a bratrům, kteří díky naší blízkosti a náklonnosti pociťují lásku a útěchu. Jak velká lež se oproti tomu skrývá za určitými názory, které tolik trvají na „kvalitě života“ a vnucují přesvědčení, že život vážně postižený chorobou není hoden toho, aby se žil!

4. *Moudrost srdce znamená vycházet ze sebe a jít bratrovi v ústřety.* Náš svět často zapomíná na zvláštní hodnotu času stráveného u lůžka nemocného, protože jsme zachvácení spěchem, frenetickou činností a výrobou a zapomínáme na rozměr nezištnosti, starosti a péče o druhého člověka. Za takovýmto postojem v podstatě často stojí vlažná víra, která zapomněla na Pánova slova „pro mne jste to udělali“ (Mt 25,40).

Proto bych chtěl znovu připomenout „absolutní prioritu ‚vycházet ze sebe vstříc bratru‘, což je jedno ze dvou hlavních přikázání, která zakládají každou morální normu, a to nejzřetelnější znamením pro rozlišování ve věcech duchovního růstu, jenž je odpovědí na absolutně nezištné Boží sebedarování“ (apoštol. exhortace *Evangelii gaudium*,179). Z téže misijní povahy církve pramení „účinná láska k bližnímu, soucit, který rozumí, pomáhá a podporuje“ (*tamtéž*).

5. *Moudrost srdce znamená být solidární s bratrem a neposuzovat ho.* Láska potřebuje čas; čas na léčení nemocných a na návštěvu u nich; čas na to, abychom jim byli nablízku, jako to udělali Jobovi přátelé: „Seděli potom spolu s ním na zemi po sedm dní a nocí a slova k němu žádný nepromluvil, neboť viděli, že jeho bolest je nesmírná“ (Job 2,13). Ale Jobovi přátelé v sobě skrývali negativní úsudek o něm: mysleli si, že jeho neštěstí je Božím trestem za jeho vinu. Pravá láska však znamená sdílení, které neposuzuje a nenárokuje si obrácení toho druhého. Je svobodná oproti falešné pokoře, jež podvědomě usiluje o uznání a má zálibu ve vykonaném dobru.

Jobova zkušenost nachází svou autentickou odpověď pouze v Ježíšově kříži, nejvyšším skutku Boží solidarity s námi, který je naprosto nezištný a milosrdný. Tato odpověď lásky na drama lidské bolesti, zvláště nevinné, zůstává stále vtisknuta do těla zmrtevýchvstalého Krista, do jeho oslavených ran, které jsou pro víru pohoršením, ale zároveň znamenají i důkaz pro ni (srov. *Homilie při kanonizaci Jana XXIII. a Jana Pavla II.*, 27. dubna 2014).

Přestože nemoc, samota a neschopnost nabývají převahy nad naším životem prožívaným jako dar, může se zkušenost bolesti stávat přednostní možností pro zprostředkování milosti a zdrojem pro získávání a posilování moudrosti srdce. Proto chápeme, že Job, když se na konci své zkušenosti obrací na Boha, může prohlásit: „Jen z doslechu o tobě jsem slýchal, teď však jsem tě spatřil vlastním okem“ (42,5). I lidé ponoření do tajemství bolesti a utrpení, jež je přijímáno ve víře, se mohou stávat živoucími svědky víry, která jim umožňuje setrvat v samotném utrpení, i když ho člověk svým vlastním rozumem nedokáže pochopit do hloubky.

6. Svěřuji Světový den nemocných pod mateřskou ochranu Panny Marie, která ve svém lůně přijala a porodila vtělenou Moudrost, našeho Pána Ježíše Krista.

Maria, Trůne Moudrosti, jako naše Matka oroduj za všechny nemocné i za ty, kdo se o ně starají. Učiň, ať ve službě trpícímu bližnímu a skrze zkušenost bolesti dokážeme přijímat pravou moudrost srdce a umožňujeme jí, aby v nás narůstala.

Tuto prosbu za vás všechny doprovázím svým apoštolským požehnáním.

Bohoslužby.

Pravidelné bohoslužby jsou slaveny v neděli v 10:00 hodin a ve středu v 17:30 hodin. Mše sv. o Prvním pátku měsíce 6. února a 6. března 2015 a o pátcích doby postní bude slavena v 17:30 hodin.

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy.

V době postní: mše sv. ve středu spojena se slavením nešpor (kromě středy 18. a 25. března); **pobožnost křížové cesty** se bude konat vždy v pátek v 17:00 hodin.

Nedělní mše sv. o 6. neděli v mezidobí 15. února a o 4. neděli postní 15. března je slavena v latinském jazyce.

V neděli 1. února 2015 v našem kostele oslavíme **svátek Uvedení Páně do Chrámu (Hromnice)**; přede mší sv. budou požehnané svíce (nezapomeňte si je přinést).

V neděli 16. února 2015 oslavíme Výročí posvěcení kostela.

Ve středu 18. února 2015 je **Popeleční středa** – začíná **doba postní**. Mše sv. se značením popelem bude sloužena v 17:30. Bude jí v 17:00 hodin předcházet modlitba Sedmi kajících žalmů.

Popeleční středa je **dnem přísného postu**: zdrženlivosti od masa i újmy v jídle, tj. „jednou za den se dosyta najíst“; zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let. Celá doba postní je časem kající praxe církve.

Při bohoslužbách v neděli **22. února 2015** (1. neděle postní) proběhne **sbírka „Svatopetrský haléř“**. V roce 2014 bylo celkem vybráno 851 161,- Kč.

Při bohoslužbách v neděli 15. března 2015 proběhne **sbírka na charitní činnost v arcidiecézi**.

Ve středu 18. března 2015, v **předvečer slavnosti sv. Josefa**, bude mše sv. již z této slavnosti; pak další den, tj. 19. března, se můžeme účastnit poutní slavnosti v kostele sv. Josefa v Josefské ulici. Přesný čas poutní mše sv. bude včas sdělen.

Ve středu 25. března 2015 je **slavnost Zvěstování Páně**; mše sv. bude v obvyklém čase, tj. v 17:30 hodin.

Neděle 29. března 2015 je **neděle Květná**; žehnání ratolestí, průvod a mše sv. začnou v 10:00 hodin.

Únor L.P. 2015				
Den a hodina			Slavení	poznámka
1.	<i>neděle</i>	10:00	4. neděle v mezidobí (Septuagesima)	
2.	<i>pondělí</i>		UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU	SVÁTEK
3.	<i>úterý</i>		sv. Blažeje, biskupa a mučedníka; sv. Ansgara, biskupa	
4.	<i>středa</i>	17:30	sv. Bedřicha, opata	
5.	<i>čtvrtek</i>		sv. Agáty, panny a mučednice	památka
6.	<i>pátek</i>	17:30	sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	památka
7.	<i>sobota</i>			
8.	<i>neděle</i>	10:00	5. neděle v mezidobí (Sexagesima)	
9.	<i>pondělí</i>			
10.	<i>úterý</i>		sv. Scholastiky, panny	památka
11.	<i>středa</i>	17:30	Panny Marie Lurdské	
12.	<i>čtvrtek</i>			

13.	<i>pátek</i>			
14.	<i>sobota</i>			
15.	<i>neděle</i>	10:00	6. neděle v mezidobí (<i>Quinquagesima</i>)	<i>latinsky</i>
16.	<i>pondělí</i>			
17.	<i>úterý</i>		sv. Alexia a druhů, řeholníků	
18.	<i>středa</i>	17:30	Popeleční středa	
19.	<i>čtvrtek</i>			
20.	<i>pátek</i>	17:30	VÝROČÍ POSVĚCENÍ VELKÉHO KOSTELA NA MALTĚ	SVÁTEK
21.	<i>sobota</i>		sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve	
22.	<i>neděle</i>	10:00	1. neděle postní (<i>Invocabit me</i>)	
23.	<i>pondělí</i>		sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	
24.	<i>úterý</i>			
25.	<i>středa</i>	17:30		<i>s nešporami</i>
26.	<i>čtvrtek</i>			
27.	<i>pátek</i>	17:30		
28.	<i>sobota</i>			
Březen L.P. 2015				
1.	<i>neděle</i>	10:00	2. neděle postní (<i>Reminiscere</i>)	
2.	<i>pondělí</i>			
3.	<i>úterý</i>			
4.	<i>středa</i>	17:30	sv. Kazimíra	
5.	<i>čtvrtek</i>			
6.	<i>pátek</i>	17:30		
7.	<i>sobota</i>		sv. Perpetum a Felicity, mučednic	
8.	<i>neděle</i>	10:00	3. neděle postní (<i>Oculi</i>)	
9.	<i>pondělí</i>		sv. Františky Římské, řeholnice	
10.	<i>úterý</i>		sv. Jana Ogilvie, kněze a mučedníka	
11.	<i>středa</i>	17:30		
12.	<i>čtvrtek</i>			
13.	<i>pátek</i>	17:30		
14.	<i>sobota</i>			
15.	<i>neděle</i>	10:00	4. neděle postní (<i>Lætare</i>)	<i>latinsky</i>
16.	<i>pondělí</i>			
17.	<i>úterý</i>		sv. Patrika, biskupa	
18.	<i>středa</i>	17:30	sv. Cyrila Jeruzalémského, biskupa a učitele církve	
19.	<i>čtvrtek</i>		SV. JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE	slavnost
20.	<i>pátek</i>	17:30		
21.	<i>sobota</i>			
22.	<i>neděle</i>	10:00	5. neděle postní (<i>Judica</i>)	
23.	<i>pondělí</i>		sv. Turibia z Mongoveja, biskupa	
24.	<i>úterý</i>			
25.	<i>středa</i>	17:30	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	slavnost
26.	<i>čtvrtek</i>			
27.	<i>pátek</i>	17:30		
28.	<i>sobota</i>			
29.	<i>neděle</i>	10:00	KVĚTNÁ NEDĚLE (<i>In Palmis</i>)	
30.	<i>pondělí</i>		<i>Pondělí Svatého Týdne</i>	

Poselství Svatého Otce Františka k Postní době 2015 ***Posilněte svá srdce (Jak 5,8)***

Draží bratři a sestry,

postní doba je časem obnovy pro církve, pro její společenství i pro jednotlivé věřící. Především je to však „doba příhodná“ (2 Kor 6,2). Bůh od nás nežadá nic než to, co nám předtím dal: „My milujeme Boha, protože on napřed miloval nás“ (1 Jan 4,19). On není vůči nám lhostejný. Každý z nás mu leží na srdci, zná nás jménem, stará se o nás, a když ho opustíme, hledá nás. Zajímá ho každý; jeho láska mu brání, aby byl lhostejný k tomu, co se nám přihodí. Stává se však, že pokud se nám daří dobře a žijeme v pohodlí, samozřejmě zapomínáme na ostatní (což se Bohu Otcí nestává nikdy), nezajímáme se o jejich těžkosti, o jejich bolesti a nespravedlnosti, jimiž trpí... a naše srdce tak upadá do lhostejnosti. Zatímco já si žiji poměrně dobře a pohodlně, zapomínám na ty, jimž se dobře nedaří. Takovýto egoistický postoj lhostejnosti dnes nabral světový rozměr; až takový, že můžeme dokonce mluvit o globalizaci lhostejnosti. Jedná se o problém, jemuž se my jako křesťané musíme umět postavit.

Když se Boží lid obrátí k Boží lásce, nachází odpovědi na ty otázky, které mu trvale kladou dějiny. Jednou z nejnaléhavějších výzev, jíž se chci v tomto poselství zabývat, je globalizace lhostejnosti.

Lhostejnost vůči bližnímu i vůči Bohu je také pro nás křesťany skutečným pokušením. Proto v každé postní době potřebujeme slyšet volání proroků, kteří pozvedají svůj hlas a probouzejí nás.

Bůh není vůči světu lhostejný, ale miluje ho až tak, že za spásu každého člověka dal svého Syna. Vtělením, pozemským životem, smrtí a zmrtvýchvstáním Božího Syna se definitivně otevírá brána mezi Bohem a člověkem, mezi nebem a zemí. Církve je jakoby rukou, která drží tuto bránu otevřenou skrze hlásání Slova, slavení svátostí a svědectví víry, která se projevuje láskou (srov. Gal 5,6). Svět však má tendenci uzavírat se do sebe a zavírat onu bránu, skrze niž Bůh vstupuje do světa a svět do Boha. Tato ruka, kterou je církve, tedy nesmí být nikdy překvapená, když je odmítána, potlačována a zraňována.

Boží lid se proto potřebuje obnovovat, aby nezůstával lhostejný a aby se neuzavíral do sebe. Pro tuto obnovu bych vám chtěl předložit tři kroky k meditaci.

1. „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy“ (1 Kor 12,26) – církve

Boží lásku, která rozbíjí onu smrtelnou uzavřenost, jíž je lhostejnost, nám přináší církve svým učením a především svým svědectvím. Můžeme však svědčit pouze o tom, co jsme předtím sami zakusili. Křesťan je někým, kdo umožní Bohu, aby ho oblékl do jeho dobroty a milosrdenství, aby ho oblékl do Krista, a tak se mohl stávat tím, čím je on – služebníkem Boha a lidí. Obřadem umývání nohou nám to dobře připomíná liturgie Zeleného čtvrtku. Petr nejprve nechtěl, aby mu Ježíš umýval nohy, ale potom pochopil, že Ježíš nechce být pouze příkladem toho, že i my máme umývat nohy jeden druhému. Tuto službu může vykonávat jen ten, kdo si nejprve nechal umýt nohy od Krista. Pouze on „má s ním podíl“ (Jan 13,8), a tak může sloužit člověku.

Postní doba je příhodným časem pro to, abychom se nechali obsluhovat Kristem, a tím se stávali takovými jako on. K tomu dochází, když nasloucháme Božímu Slovu a přijímáme svátosti, zvláště eucharistii. V ní se stáváme tím, co přijímáme: Kristovým tělem. Lhostejnost, která, jak se zdá, často získává nadvládu v našich srdcích, nenachází v tomto těle místo. Proto tedy ten, kdo je Kristův, patří k jedinému tělu, v němž nejsme k sobě navzájem lhostejní. „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují“ (1 Kor 12,26).

Církve je *communio sanctorum*, protože na ní mají účast svatí, ale i proto, že je společenstvím svatých věcí: Boží lásky nám zjevené v Kristu a všech jeho darů. Mezi ně patří i odpověď těch, kdo se nechají zachvátit touto láskou. Ve společenství svatých a při účasti na Božích věcech

nikdo nic nevlastní pouze pro sebe, ale to, co má, patří všem. A vzhledem k tomu, že jsme spojeni v Bohu, můžeme něco vykonat i pro vzdálené a pro ty, k nimž se svými vlastními silami nikdy nedostaneme; proto se s nimi a za ně modlíme k Bohu, abychom se všichni otevírali pro dílo jeho spásy.

2. „Kde je tvůj bratr“ (Gen 4,9) – farnosti a komunity

To, co bylo řečeno o církvi, musíme převádět do života farností a komunit. Dokážeme v těchto církevních společenstvích zakoušet svou příslušnost k jedinému tělu? K tělu, které zároveň přijímá i sdílí, co Bůh chce darovat? K tělu, které poznává své nejslabší, nejchudší a nejmenší údy a stará se o ně? Anebo se utíkáme ke všeobecné lásce, která se angažuje daleko ve světě, ale zapomíná na Lazara sedícího před našimi zavřenými dveřmi? (srov. Lk 16,19-31)

Abychom přijímali to, co nám Bůh dává, a aby to přinášelo plný užitek, je třeba překonávat hranice viditelné církve ve dvou směrech.

V první řadě tím, že se v modlitbě spojíme s církví v nebi. Když se pozemská církev modlí, vzniká společenství vzájemné služby a dobra, které se dostává až před Boží tvář. Spolu se svatými, kteří dosáhli své plnosti v Bohu, vytváříme společenství, v němž se lhostejnost překonává láskou. Církev v nebi není triumfující proto, že by se obracela zády k utrpení světa a radovala se sama. Svatí spíše mohou s radostí nazírat skutečnost, že Ježíšovou smrtí a zmrtvýchvstáním definitivně překonali lhostejnost, tvrdost srdce a nenávisť. Dokud toto vítězství lásky nepronikne do celého světa, svatí stále kráčejí s námi jako poutníci. Tereza z Lisieux, učitelka církve, psala s přesvědčením, že nebeská radost z vítězství ukřižované lásky není úplná, dokud jen jediný člověk na zemi trpí a sténá: „Velice počítám s tím, že v nebi nebudu nečinná, a mým přáním je i nadále pracovat pro církev a pro duše“ (dopis 254 z 14. července 1897).

I my máme účast na zásluhách a na radosti svatých a oni zase mají účast na našem boji a touze po míru a smíření. Jejich radost z vítězství zmrtvýchvstalého Krista je pro nás důvodem, abychom měli sílu k překonávání různých forem lhostejnosti a tvrdosti srdce.

Na druhé straně je každé křesťanské společenství povoláno k tomu, aby překračovalo práh vztahů směrem k okolní společnosti, k chudým a vzdáleným. Církev je svou povahou misijní, není zahleděná do sebe, ale je posílána ke všem lidem.

Toto poslání znamená trpělivě svědčit pro toho, který chce přivést k Otci všechno a každého člověka. Svědectvím je to, co láska nemůže zamlčet. Církev následuje Ježíše Krista po cestě, která ji vede ke každému člověku, až na konec země (srov. Sk 1,8). Tak můžeme v každém bližním vidět bratra a sestru, za něž Kristus zemřel a vstal z mrtvých. To, co jsme dostali, dostali jsme i pro ně. A podobně všechno, co tito bratři vlastní, je darem pro církev a pro celé lidstvo.

Drazí bratři a sestry, jak jen si přeji, aby se místa, kde se projevuje církev, zvláště naše farnosti a komunity, stávaly ostrovy milosrdenství uprostřed moře lhostejnosti!

3. „Posilněte svá srdce“ (Jak 5,8) – každý věřící

I jako jednotlivci víme, co je pokušení lhostejnosti. Jsme přesyceni šokujícími obrazy, které ukazují lidské utrpení, a zároveň cítíme svou neschopnost nějak reagovat. Co máme dělat, abychom se nenechali pohltit touto spirálou zděšení a nemohoucnosti?

Na prvním místě se můžeme modlit ve společenství pozemské a nebeské církve. Neignorujeme sílu modlitby mnoha lidí! Iniciativa *24 hodin pro Pána*, k jejímuž slavení ve dnech 13. a 14. března vyzývám celou církev i na úrovni diecézí, se chce stát výrazem této potřeby modlit se.

Na druhém místě můžeme pomáhat skutky lásky a díky mnoha církevním charitativním organizacím se dostat k blízkým i vzdáleným. Postní doba je vhodná pro to, abychom prokázali zájem o druhého, třeba i jen malým, ale konkrétním výrazem spoluúčasti na našem společném lidství.

A konečně za třetí, utrpení druhého člověka je výzvou ke konverzi, neboť bratrova potřeba mi připomíná křehkost mého vlastního života a mou závislost na Bohu a na bratrech. Pokud pokorně prosíme o milost Boží a přijímáme omezenost svých možností, s důvěrou se odevzdáváme neko-

nečným možností, které obsahuje Boží láska. A budeme moci odolávat ďábelskému pokušení, jež nás vede k víře, že zachránit sebe i svět můžeme my sami.

Abychom překonávali lhostejnost a naši domnělou všemohoucnost, chtěl bych všechny požádat, aby tuto postní dobu prožívali jako cestu k formování svého srdce, jak by řekl Benedikt XVI. (encyklika *Deus caritas est*, 31). Mít milosrdné srdce neznamená mít slabé srdce. Kdo chce být milosrdný, potřebuje srdce silné, pevné, uzavřené pro pokušítele, ale otevřené pro Boha. Srdce, které se nechá proniknout Duchem a přivést na cesty lásky, jež směřují k bratřím a sestrám. Srdce ve své podstatě chudé, které poznává vlastní ubohosti a vydává se pro druhého.

Proto, drazí bratři a sestry, v této postní době toužím modlit se spolu s vámi ke Kristu: „*Fac cor nostrum secundum cor tuum*“ – „*Učiň srdce naše podle srdce svého*“ (prosba z litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu). Pak budeme mít silné a milosrdné, bdělé a obětavé srdce, které se nenechá uzavřít do sebe a neupadne do víru globalizované lhostejnosti.

S tímto přáním vás ujišťuji o své modlitbě za to, aby každý věřící a každé církevní společenství plodně prožívalo postní dobu, a prosím vás, abyste se modlili za mne. Ať vám Pán zehná a Panna Maria ať vás ochraňuje.

Ve Vatikánu 4. října 2014 na svátek svatého Františka z Assisi

FRANTIŠEK

Podněty pro postní dobu

www.pastorace.cz, Michal NĚMEČEK

Příležitost být spolu

Půst je doba výjimečná! Mnohdy se nám stává, že během roku jen s velkým vypětím nacházíme čas na blízké – partnery, děti, přátele. Proto vyhlížíme např. čas dovolené, kdy konečně můžeme být spolu. V podobném významu se odehrává i doba postní. Během roku nám totiž často uniká čas na modlitbu a prostor pro Boha. Proto již více jak sedmá set let církev praktikuje jako přípravu na Velikonoce **postní dobu, která má tři sloupy: Modlitbu, půst a almužnu**. V postu nejde ani tolik o jídlo, jak se populárně lidé domnívají. Jde mnohem více o čas, o vytvoření prostoru pro Boha. Právě v období postní doby jsme pozváni hledat více času na Boha. Zřeknutí se jídla či zábavy má vést k plné soustředěnosti na Boha ještě jinými prostředky než jen modlitbou. Je to čas přípravy, vnitřního probuzení, oživení naděje a touhy.

Půst „zdrženlivosti“ a půst „újm“

Protože jde o touhu po intenzitě vztahu s Bohem nejen jednotlivců, ale celého společenství, spojujeme se na začátku Postní doby (na Popeleční středu) a uprostřed Velikonočního tridua (na Velký pátek) společným půstem „zdrženlivosti“ a také „újm“. „Zdrženlivost“ se vztahuje na maso teplokrevných zvířat, protože byla v tradici vždy považována za určitý komfort v běžné stravě. Ryby byly naopak chápány jako pokrm chudých a půst zdrženlivosti se na ně nevztahuje. Tento půst se týká všech křesťanů od 14 let. Na Popeleční středu a Velký pátek jsou dospělí křesťané (od 18 do 60 let), kteří nejsou nemocní, vázání také půstem „újm“, což znamená, že pouze jednou za den se smí najíst do sytosti. Tento výraz nabídnutí sebe sama Bohu, je také cestou sebeovládání a navíc prostředky ušetřené postem shromáždíme pro nějaký charitativní účel. Tyto ušetřené prostředky se slavnostně přináší na Zelený čtvrtek při večerní liturgii jako výraz solidarity našeho společenství s těmi, kteří jsou v nouzi.

Posty jinak ☺:

Popeleční středa a Velký pátek jsou dny přísného postu: zdrženlivosti od masa i újm v jídle (zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 do 60 let).

Každý pátek, pokud na něj nepřipadne církevní slavnost, je dnem pokání. Forma pokání je půst od masa nebo jiný kající skutek nebo modlitba.

Celá postní doba je časem kající praxe církve.

Před každým přijímáním Svátosti oltární je *eucharistický půst* alespoň 1 hodinu.

Text církevního práva k tématu postu (Kodex kanonického práva, Zvon, 1994)

Kající dny

Kán. 1249: *Všichni křesťané, každý svým způsobem, jsou z božího zákona povinni činit pokání; aby se všichni určitým zachováváním pokání navzájem spojili, stanovují se dny pokání, v nichž se křesťané zvláště věnují modlitbě, konají skutky zbožnosti a lásky a také sebezápor tím, že své vlastní povinnosti věrněji plní a že zachovávají pokání újmou a zdrženlivostí od pokrmů podle následujících kánonů.*

Kán. 1250: *Dny a doby pokání v celé církvi jsou jednotlivé pátky během celého roku a doba postní.*

Kán. 1251: *Pokání zdrženlivosti od masa nebo jiného pokrmu podle předpisů biskupské konference se zachovává každý pátek v roce, pokud nepřipadne na den slavnosti; pokání zdrženlivosti i újmou se zachovává na Popeleční středu a na Velký pátek, v den utrpení a smrti našeho Pána Ježíše Krista.*

Kán. 1252: *Zákonem pokání zdrženlivosti jsou vázáni osoby od dovršeného čtrnáctého věku; zákonem pokání jsou vázáni všichni zletilý až do započatého šedesátého roku. Pastýři duší a rodiče dbají, aby také ti, kteří nejsou vázáni zákonem pokání zdrženlivosti a újmou z důvodu nezletilosti, byli vychovávaní k správnému pochopení pokání.*

Světový den nemocných u sester boromejek.

Jeden z velkých problémů dnešního zdravotnictví je jeho dehumanizace (odlidštění). Všechno technicky perfektně zapadá, jen se někde ztrácí osobní vztah a zájem o individuální životní příběh trpícího člověka. Kdo je, jaké jsou jeho touhy, jaký je smysl jeho života a jak to souvisí s jeho zdravotním stavem nebo lépe řečeno s jeho tělesnými problémy. Jedno ze základních kritérií je snaha vše rychle (a hlavně rychle) vyřešit. Čas jsou peníze.

Když papež sv. Jan Pavel II. inicioval Světové dny nemocných, jistě myslel právě na obnovení vztahu k nemocnému jako ke člověku, který má svou životní historii a který prožívá své osobní dějiny spásy. Papež usiloval o obnovení křesťanského pohledu na nemocného jako na živého Krista. Chtěl znovu ukázat, že zdraví člověka neznamená jen zdravé tělo, ale že lidské zdraví je mnohem komplexnější lidskou zkušeností.

Ve Světový den nemocných 11.2.2015 v kostele sv. Karla Boromejského (Vlašská 36, Praha 1, bus MHD 294) proto nabízíme přijetí svátosti nemocných a to v kontextu přímlyvné modlitby a naslouchání při svátosti smíření. Po celý den bude probíhat v kostele adorace za nemocné. Lidé budou moci přistupovat ke svátosti smíření, na kterou bude dostatek času. Bude také možno požádat o individuální přímlyvnou modlitbu za uzdravení z konkrétních vnitřních i tělesných neduhů. K účasti srdečně zveme také ty, které netrápí žádné choroby. Mohou se modlit za naše nemocné bratry a sestry, za ty, kterým Ježíš věnoval zvláštní pozornost. Také oni sami mohou přistoupit ke svátosti smíření a požádat o přímlyvnou modlitbu.

Minulý rok jsme Světový den nemocných slavili tímto způsobem poprvé a i letos chceme tento den prožít stejně. Proto vás všechny srdečně zveme.

Program:

V kostele bude k dispozici košík, kam můžete vhodit své prosby a jména vašich drahých nemocných. Na tyto úmysly se pak budeme při adoraci jmenovitě modlit.

- 10:00 začátek adorace
- 10:30 možnost přijetí svátosti smíření, svátosti nemocných, přímluvná modlitba
- 15:00 mše svatá
- 18:00 ukončení výstavu slavnostním požehnáním
- 18:30 ukončení vysluhování svátostí a přímluvné modlitby.

Pout' Řádu maltézských rytířů do Lurd.

České velkopřevorství Suvérenního řádu maltézských rytířů Vás srdečně zve ke společné účasti na 57. řádové pouti k Panně Marii Lurdské, která se bude konat **30. dubna až 4. května 2015**. Do Lurd budeme jako v uplynulých letech cestovat letecky, speciálním letadlem z Prahy.

V tomto termínu se již tradičně sjedou do Lurd členové a příznivci Maltézského řádu, stejně jako členové maltézských pomocných organizací, aby zde spolu s velkým počtem nemocných uctívali Pannu Marii. Každoročně se zde sejde téměř deset tisíc poutníků z celého světa.

Vzhledem k tomu, že jsme se z naší republiky na podobnou pout' vydali již mnohokrát, máme bohaté zkušenosti s organizací podobné akce a se zajištěním všeho, co poutníci po čas pobytu potřebují. Z Prahy poletíme letadlem o kapacitě 189 míst.

Sledujte www.lurdy.eu : zde jsou další podrobnější informace i možnosti přihlásit se.

Zimní duchovní obnova

Římskokatolická farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha – Vršovice Vás zve na Zimní duchovní obnovu, *cyklus přednášek inspirovaných Exhortací papeže Františka Evangelium radosti, každé úterý* v termínu **od 3. 2. do 17. 3. 2015** (mimo jarní prázdniny 3. 3.) vždy od 19:00 do 21:00 hodin **v sálu u sv. Václava, náměstí Svatopluka Čecha, Praha 10 - Vršovice** (vchod ze zadní strany kostela sv. Václava; MHD: zastávka Čechovo náměstí, tramvaj 4 a 22, autobus 124 a 139, zastávka Slovinská, autobus 135, zastávka Kodaňská, autobus 101, 124, 135 a 139). Více na www.farnostvrsovice.cz.

Program: 19:00 – 20:30 přednáška; 20:30 – 21:00 možnost adorace nebo společné modlitby

Témata a přednášející:

3. února: Pozvání k obnově mého osobního setkání s Ježíšem Kristem a jeho láskou (P. Petr BENEŠ, C.S.R.); motto: *"Radost evangelia naplňuje srdce i celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem"* /EG odst. 1./

10. února: Duch svatý nás otevírá Božímu milosrdenství (P. Pavel SEMELA); motto: *"Spása, kterou nám Bůh nabízí, je dílem jeho milosrdenství. Neexistuje žádný lidský čin, byť by mohl být jakkoli dobrý, kterým bychom si zasloužili tak obrovský dar. Bůh nás čirou milostí přitahuje, aby nás se sebou sjednotil. On sesílá svého Ducha do našich srdcí, aby z nás učinil své děti, proměnil nás a dal nám schopnost odpovědět svým životem na jeho lásku."* /EG odst. 112/

17. února: Boží slovo je otevřenou branou. Naučme se do ní vstoupit. (P. Angelo SCARANO, Th.D., S.S.L.); motto: *"Bůh promluvil. Není již velkou neznámou, ale ukázal sebe samého"* /EG odst.175, citace Benedikta XVI./

24. února: Svátost smíření jako láskyplné setkání s odpouštějícím otcem (Mons. Doc. Ing. Aleš OPATRŇY, Th.D.); motto: "Bůh je v odpuštění neúnavný, jsme to my, kdo se unavíme v prosbě o jeho milosrdenství" /EG odst. 3./

10. března: Kam nás Pán volá vykročit a otevřít dveře? Dáváme chudým ve svém srdci privilegované místo? (Doc. JUDr. Kristina KOLDINSKÁ, PhD., komunita Sant Egidio); motto: "Církev, která "vychází", je církví otevřených dveří. Vycházet ven k druhým a vydávat se na periferie lidstva neznámá bezhlavě a beze smyslu běžet do světa. Častokrát je lepší zpomalit krok, odložit neklid, pohlédnout druhým do očí a naslouchat jim, anebo odložit naléhavé povinnosti a doprovodit toho, kdo zůstal na kraji cesty." / EG odst. 46., srv. též odst. 20-24,179, 197/, "Ježíš chce, abychom se dotýkali lidské bídy, trpícího těla druhých." / EG odst. 270/

17. března: Jak žít Radost i v osobních těžkostech (P. Stanislaw GÓRA); motto: "Chápu, že radost se neprožívá stejným způsobem ve všech životních etapách a za všech okolností, které jsou někdy velmi tvrdé. Přizpůsobuje se a přetváří a vždycky zůstává alespoň paprskem světla, který se rodí z osobní jistoty, že jsme nekonečně a nade vše milováni" / EG odst. 6./

„Cantate Domino canticum novum“ – koncert duchovní hudby

Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za podpory Městské části Praha 1 v řádovém kostele Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Ma-

lé Straně zve všechny na koncerty cyklu duchovní hudby CANTATE DOMINO CANTICUM NOVUM: v úterý 17. února 2015 a v úterý 17. března 2015, vždy od 17:00 hodin. Vstup na koncert je volný.

Postní duchovní obnova s P. Vojtěchem Kodetem, karmelitánem.

20.–21. února 2015 jste zváni do Pastoračního střediska (Kolejní 4, Praha 6) na postní duchovní obnovu P. Vojtěcha KODETA O.Carm. s názvem *Jonáš - proč se nám nedáří evangelizovat*. Program začne v pátek 20.

února v 18:30 (do cca 20:30) a pokračovat bude v sobotu od 9:00 do cca 18:00. Přihlašování a podrobnější informace: <http://www.apha.cz/jonas-proc-se-nam-nedari-evangelizovat>.

24 hodin pro Pána

Arcibiskupství pražské ve spolupráci s farnostmi při kostele Panny Marie Sněžné (františkáni, Jungmannovo náměstí Praha 1) na popud Papežské rady pro novou evangelizaci zvou na **24 hodin pro Pána**.

Program začne v pátek 13. března v 18:00 hodin mší svatou a bude pokračovat celou noc a celý den až opět do 18 hodin v sobotu 14. března v tiché modlitbě, adoraci, v duchovním spojení s mnoha zeměmi a místy světa, v přípravě na Velikonoce.

Je možné zapojit se či využít

- otevřený kostel k modlitbě;
- výstav Nejsvětější svátost k adoraci;
- po celý večer i celou noc a také po celou sobotu bude přítomen kněz nabízející příležitost ke svátosti smíření.

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ
České Velkopřevorství
telefon: 257 530 824
e-mail: gpb@smom.cz

fr. Filip M. SUCHÁN, OPRÆM
rektor kostela
telefon: 731 402 597
e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz

<http://www.maltezskyrad.cz>